

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายชัช ชลวร ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๘/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตรี
วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ วรรคสาม หรือไม่

ความเห็น

เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๗
เป็นบททั่วไป โดยเป็นบทบัญญัติรับรองและให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยไม่ได้ให้
สิทธิเสรีภาพบุคคลในเรื่องใดโดยเฉพาะ จึงไม่อาจมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด รวมทั้งพระราชบัญญัติ
สภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตรี วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบ
มาตรา ๔๗ ทวิ (๒) ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการสิ้นสุดลงของสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล เมื่อขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
สภาองค์การบริหารส่วนตำบล บทบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะขัดหรือแย้งต่อ
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๗ แต่อย่างใด

ส่วนในประเด็นที่ว่า พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
มาตรา ๔๗ ตรี วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๕ วรรคสาม หรือไม่ เห็นว่า บทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตรี วรรคหนึ่ง (๗)
และมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) ได้กำหนดลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่า
ต้องไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุที่มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรง
หรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับสภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปี

LIRT

นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้งซึ่งเป็นเรื่องการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ บัญญัติขึ้นเพื่อให้การบริหารงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้การได้มาซึ่งบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างสุจริต เป็นกลาง มีคุณภาพ และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนและท้องถิ่นอย่างแท้จริง จึงต้องกระทำด้วยความรอบคอบ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากสาระของบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวแล้ว ยังเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการกำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลซึ่งมาตรา ๔๗ ตรี วรรคสองแห่งพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติให้นายอำเภอเป็นผู้สอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็วในกรณีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง และคำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ หากบุคคลที่ถูกวินิจฉัยเห็นว่าคำวินิจฉัยของนายอำเภอไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ตามกระบวนการทางปกครอง บทบัญญัติมาตรา ๔๗ ตรี วรรคหนึ่ง (๗) และมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) จึงมิใช่เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดในกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญา อันจะได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสาม ซึ่งบัญญัติรับรองไว้ในเรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรมในคดีอาญาก่อนมีคำพิพากษาถึงที่สุด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๗ ตรี วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๕ วรรคสาม

นายชัช ชลวร

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ